

IN REACTIE OP HET SCHRIJVEN VAN MR. GEUNS

Mr. W.R. Jonk en mr. G.P. Hamer

Bij het schrijven van ons artikel hebben wij op willen merken dat de Rechtbank Amsterdam in de door ons beschreven uitspraak anders heeft geoordeeld dan de Hoge Raad eerder dat jaar in een soortgelijke zaak deed. Bovendien was het in de door ons beschreven zaak wel degelijk zo dat België overlevering vroeg voor de executie van een bij verstek opgelegde vrijheidsstraf. Er was dus geen sprake van een vervolgingsoverlevering, aldus de Belgische autoriteiten. Hoewel de Belgische autoriteiten desgevraagd wezen op de mogelijkheid van verzet, werd deze mogelijkheid door de rechtbank onvoldoende geacht om te voldoen aan het vereiste van artikel 12 OW. Blijkens de wetgeschiedenis moet het immers gaan om een nieuwe inhoudelijke behandeling van de zaak.

Tenslotte kan de mogelijkheid tot het instellen van een rechtsmiddel, of het doen van afstand daarvan ingrijpende consequenties hebben voor de overlevering. Zeker wanneer de opgeëiste persoon een Nederlander is, maar ook voor buitenlanders als de wet van de uitvaardigende lidstaat geen rechtsmiddel meer kent tegen de verstekveroordeling. Doorredenerend over de mogelijke consequenties daarvan, kan het einde van het huidige gesloten systeem van rechtsmiddelen in zicht komen, willen wij tenminste de ware Europese rechtsruimte.

Dat de implementatie van het Kaderbesluit en daarmee van de ware Europese rechtsruimte meer problemen met zich brengt dan vooraf voorzien blijkt bovendien ook uit de uitspraak van het Bundesverfassungsgericht te Karlsruhe (Duitsland), de uitspraak van de rechtbank te Bolzano (Italië), de reserves die de Spaanse autoriteiten lijken te hebben tegen de praktijk van overlevering en de daaruit in verschillende (andere) Europese landen (mogelijk) voortvloeiende problemen.